

HÜKÜMET PROGRAMI İŞÇİ VE EMEKÇİLERİ SİNDİRMİYİ AMAÇLAMAKTADIR

Hükümet programı üzerine açıklama, 21 Kasım 1979.

Ülkenin ekonomik, sosyal sorunlarına çözüm getirme açısından Demirel'in sunduğu hükümet programı ciddiyyetten yoksun bir belgedir. Akla gelen gelmeyen irili ufaklı bir sürü vaatler gelişigüzel bir sırayla arka arkaya sıralanmıştır. Enflasyonun önlenmesinden, yatırımların yapılmasından, kalkınma hızının yükseltilmesinden ve bölgeler arası dengeli kalkınmadan, benzin, tüpgaz, yemeklik yağ ve benzeri yoklukların giderilmesine, kimsesiz dullara maaş bağlanmasına, balıkçı barınakları yapımına, trafik sorununun çözümü ve renkli televizyona kadar Demirel'in vaatleri içinde yok yoktur. Aralarında önemli konular da bulunan bu vaatler birbirinden kopuk olarak birer ikişer cümle ile geçirtilmiştir. Bu işler nasıl başarılacaktır, para kaynakları nereden bulunacaktır? Bu konuda ne bir ses, ne bir nefes.

Ama ekonomiye ilişkin sakıncalı tasarılar ve demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin kısıtlamalar açısından hükümet programı ciddi tehlikeleri kapsamaktadır. Ekonominin işleyişindeki arz ve talep kanununun egemenliğinin sağlanacağına birden fazla defa işaret edilmekte, devletin ekonomiye müdahalesine karşı çıkılmaktadır. Bu demektir ki; emperyalizme bağımlı geri Türkiye kapitalizminin ekonomik anarşisi daha da artacak, ekonomi, yerli ve yabancı tekellerin talanına açılmaya devam edecektir.

Diğer çok önemli bir nokta, 4. Beş Yıllık Kalkınma Planının yabancı sermaye çevrelerinin ve yerli büyük sermayenin ısrarlı istekleri doğrultusunda değiştirileceğidir. Uluslararası Para Fonu (IMF)'nin taleplerine boyun eğen Ecevit hükümeti Ekonomiyi Güçlendirme Programı'nı oluşturup yürürlüğe koyarak 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nı ve 1979 Programı'nı rafa kaldırmış, ama yine de dış ve iç sermaye çevrelerini tatmin edememişti. Şimdi Demirel hükümeti sayesinde Plan, yabancı ve yerli özel sektör yararına, özel sektöre daha ağırlık verilerek değiştirilecektir.

Yabancı sermayenin ve tekellerin şimdiye kadar isteyip de tam göremedikleri bir ferahlığa kavuşacakları da hükümet programından anlaşılmaktadır. Demirel "yabancı sermaye akışını yavaşlatan veya durduran bürokratik engelleri kaldırmak" kararından söz ediyor. Yabancı sermaye konusunda çok müsamahalı bir kanun olarak tanımlanan Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanununun yabancı sermayeyi ve onun yerli iş ortaklarını memnun etmeye yetmediği biliniyordu. Şimdi Demirel bürokratik engelleri kaldırarak kapıları yabancı sermayeye onun istediği kadar ve kayıtsız şartsız açacaktır. Türkiye'de "her çareye başvurarak, karada, denizde petrol aramaya koyulma"yı gerekli gören Demirel "Bu hedefe ulaşmak için cari mevzuatın ve uygulamanın cesaretle değiştirilmesi cihetine gidilecektir" diyor. Bunun da anlamı, petrol tekellerine en elverişli şartlarla Türkiye topraklarında ve denizlerinde çalışma imkânlarının verileceğidir. ABD ile ilişkilerde karşılıklı taahhütlere sadık kalmayı

esas alan program ile Demirel hükümeti, öte yandan NATO ve AET'ye bağımlılığı sürdürecektir.

Kırsal bölgelere ilişkin olarak hükümet programı, “Köy kalkınmasında milli, hür ve demokratik kooperatifçiliği güçlü bir vasıta olarak” görüyor ve bunların teşvik ve takviye edileceğini söylüyor. “Milli, hür, demokratik kooperatifçilik”, eskiden olduğu ve bugüne kadar süregeldiği gibi kooperatiflerin, yerel ağaların, eşrafın, güçlü kişilerin ve ailelerin kontrolünde ve onların çıkarlarına işletilmekte olmasından ve yeni gelişen demokratik kooperatifçilik hareketinin önlenmesinden başka bir anlama gelmiyor. Yine kırsal bölgede kendi adına ve hesabına çalışan çiftçilerin en kısa zamanda sosyal güvenlik hakkına kavuşturulacakları programda vaadediliyor da, tarım işçilerinden, yıllardır çıkması beklenen Tarım İş Kanunu'ndan hiç söz edilmiyor. Hükümet programı her alanda gerçekten hür teşebbüsü ve özellikle de tekelleri, tekeldi büyük sermayeyi ve sadece onu destekliyor. İşçiler yalnızca, sermaye ile denge kurma açısından dikkate alınıyor.

Hükümet programı demokratik hak ve özgürlüklere ciddi tehditleri içeriyor. Hükümet ülkede “fevkalâde hal”in var olduğu görüşüyle, Fevkalâde Haller Kanunu çıkarmayı öngörüyor. Bu kanun, Programın deyişiyle, “idareye fevkalâde tedbirler alma imkânını sağlayacaktır”. Bu arada sıkıyönetim de “hiçbir müdahale olmaksızın” genişletilerek devam edecektir. Ayrıca Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu çıkartılacak, Ceza ve Usul Kanunları, “özellikle toplu suç ve mesuliyet fikrini de öngörecektir” şeklinde değiştirilecektir. Bu son değişiklik, hukukun temel ilkelerinden olan “suçun ve cezanın şahsiliği” ilkesini ortadan kaldırmış olacaktır. Ayrıca, öteden beri söylenegeldiği gibi, Sendikalar Kanunu, Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, İller Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu ve benzerleri daha da kısıtlayıcı ve baskıcı olma yönünde değiştirilecektir. Bunların yapılmak istendiği biliniyordu. Hükümet programında yeni olan, sendika, dernek, meslek kuruluşları yanı sıra, siyasi partilerin de baş hedef alınmasıdır. Program, “Anayasa'nın kapalı olduğu cereyanları gaye alan Parti olamaz” diyor. Anayasa'nın neye açık, neye kapalı olduğu sübjektif yorumlarla değişebildiği, 1960'larda Cumhurbaşkanı'nın “Anayasa sosyalizme kapalıdır” gibi bir iddiayı bile ortaya attığı ve bunun tartışıldığı hatırlanırsa. Programdaki bu cümlelerin sol partiler ve kuruluşlar için taşıdığı tehdit daha da açıklığa kavuşur.

Bütün bu anti-demokratik baskıcı önlemler can ve mal güvenliğini sağlamak gerekçesiyle öngörülüp öneriliyor. Oysa amaç, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri, demokratik toplumsal muhalefeti baskı altına almak, susturmak; bunalımın faturasını ve kemerleri sıkma politikasını onlara zorla kabul ettirmek, yerli ve yabancı sermayenin kârlarını zorluklarla karşılaştırmadan büyütebilmelerini sağlamaktır.

Kısacası Hükümet, “Türk-İslâm medeniyeti”, “yurt içindeki ve dışındaki Türk varlığı” gibi kavramlarla faşist hareketin ülkemizde dayandığı ırkçı-turancı ideolojinin derin izlerini taşıyan Programında belirttiği üzere “Devletin gücünü ve caydırıcılık vasfını vatandaşa hissettirmeye karardır”. Türkiye’de çok parti ve parlamento paravanlı, hürriyetçi demokrasi görünümüne baskı yönetimi amaçlanmaktadır. Ama bu girişimleri uzun süre sürdüremeyeceklerdir. Baskı ve cebire dayanan güç,

bir gün göçüp gitmeye, politika sahnesinden silinmeye mahkûmdur. Bir, ülkenin temel sorunları görelî olarak bile, çözüm şöyle dursun, ferahlığa kavuşamayacaktır. İki, Türkiye'nin ilerici, demokratik güçleri baskıcı yönetime olanak vermeyecektir. Baskıcı zorba rejim, İran, Nikaragua ve Brezilya'da ardı ardına yıkıldığı gibi Türkiye'de de tutunamayacaktır.

Tüm ilerici, demokratik güçleri çetin görevler beklemektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesinde bilimsel sosyalistlerin, sosyal demokratların, tüm yurtsever güçlerin birleşik hareketinin geliştirilip güçlendirilmesi belirleyici rol oynayacaktır.

Partimiz Türkiye İşçi Partisi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, demokratik mevzilerden bir adım gerilemeden mücadeleye devam edecektir.

Çark Başak, Sayı 71, 1 Aralık 1979